

01/07/2013

ועדה מיוחדת לפי סעיף 47(א) לפקודת רופאי השיניים(נוסח חדש) התשל"ט-

1979

לכבוד

שר הבריאות

דין וחשבון לפי סעיף 47 לפקודת רופאי השיניים(נוסח חדש)
התשל"ט – 1979

בעניין:

ד"ר בועז לב, המשנה למנכ"ל, משרד הבריאות באמצעות ב"כ, עו"ד שני בצלאל,
עו"ד שרה שרלב ועו"ד יהונתן ברג מלשכת היועצת המשפטית, משרד התובע
הראשי, משרד הבריאות ירושלים.

הקובל

נגד

ד"ר פאהד מרעי, רופא שיניים מורשה, בעל רשיון מס' 898
באמצעות ב"כ עו"ד סברי עבאס, עו"ד אבנר קלוזנר.

הנקבל

1. הקובלנה-

ביום 20.01.2010 הגיש ד"ר בועז לב המשנה למנכ"ל של משרד הבריאות,
קובלנה נגד הנקבל(להלן הקובלנה) ואשר עלפיה הנקבל גילה רשלנות חמורה
במילוי תפקידו והתנהגות שאינה הולמת רופא שיניים. כאמור בסעיף 45 (1)-(3)
לפקודת הרופאים(נוסח חדש) תשל"ט- 1979 (להלן הפקודה) וזאת בקשר
לטיפול במתלוננים [REDACTED] וכן בעניין
ממצאים שהתגלו בביקורים במרפאתו של הנקבל מטעם משרד הבריאות.

2. ביום 03.01.2013 נתנה הוועדה את הכרעת הדין כדלקמן :

א. תלונה של [REDACTED]

סעיף 3- בקובלנה:

הורשע בעבירה ע"פ סעיף 45(1) לפקודה בכך שהמשיך את הטיפול בלא שהיה בפניו הצילום של שיני המתלוננת ומתוך כך ללא אבחנה ראויה של מצב השן.

זוכה מהרישא של הסעיף לעניין צילום המטופלת ללא כיסוי בסינר עופרת.

זוכה מעבירה מסעיף 45(3) לפקודה.

סעיף 4- בקובלנה:

4.(א) הורשע בעבירה ע"פ סעיף 45(1) לפקודה.

4.(ב)ו-(ג) זוכה מעבירה מסעיף 45(3) לפקודה.

סעיף 5- בקובלנה:

הורשע בעבירה ע"פ סעיף 45(1) לפקודה.

זוכה מעבירה מסעיף 45(3) לפקודה.

ב. תלונה של [REDACTED]

זוכה - בסעיפים 2,3 ו-4.

הורשע - בסעיף 5 בעבירה ע"פ סעיף 45(1) לפקודה.

זוכה - מעבירה מסעיף 45(3) לפקודה.

ג. תלונה של [REDACTED]

הורשע - בעבירה ע"פ סעיף 45(1) לפקודה.

זוכה - מעבירה מסעיף 45(3) לפקודה.

ד. ביקורת במרפאת הנקבל:

הורשע- בסעיפים : א, ב, ד, ו-ה בעבירה לפי סעיף 45(1) לפקודה.

זוכה- מעבירה מסעיף 45(3) לפקודה.

הורשע- בסעיף ג' בעבירה לפי סעיפים 45(1) ו- (3) לפקודה.

3. בישיבה מיום 23.04.2013 שמעה הוועדה את טיעוני הצדדים לעניין אמצעי המשמעת. נכחו בישיבה בכ' הקובל, עו"ד יהנותן ברג, הנקבל, ועו"ד אבנר קלוזנר בכ' הנקבל .

4. טיעוני בכ' הקובל :

בכ' הקובל טען כי פסק דין ע"א 51/90 פד"י מ' כרך 1 אמור בעצם להנחות את הוועדה בקבלת ההחלטה. שם עסק ביהמ"ש העליון בשאלה מהם השיקולים הרלוונטיים שהוועדה צריכה לשקול לפני שהיא מגיעה למתן המלצתה. בעמוד 27 הם קובעים : "יש לנקוט לעניין זה אמת מידה גמישה שתאפשר להביא בחשבון בכל מקרה ומקרה גם את חומרת הסכנה הנשקפת לציבור מהישנות מעשיו של הרופא אך גם צרכים ואינטרסים לגיטימיים אחרים עליהם באה הענישה המשמעתית-מקצועית, להגן. בעניינו ניתן למנות את האינטרס להרתעה כללית את הצורך בשמירה על כבוד המקצוע ואת אמון הציבור במקצוע". כלומר השיקולים הרלוונטיים שהוועדה צריכה לשקול זאת סכנה של הישנות המקרה, הרתעה כללית ושמירה על כבוד המקצוע ועל אמון הציבור במקצוע.

קביעתה של הוועדה, לא רק חלה על הנקבל עצמו אלא יוצרת סטנדרטים והתוויות לכל המקצוע. אני חושב שהוועדה אחראית לכך שאנשי רפואה יתפקדו כמו שצריך ואנשי מקצוע בעצם יעסקו כרופאי שיניים לפי הסטנדרטים ולפי הנחיות ולפי ההתוויות של המקצוע ושל משרד הבריאות.

בהמשך סקר ב'כ הקובל את הרשעותיו של הנקבל בסעיפי הקובלנה השונים כפי שהובאו לידי ביטוי בהכרעת הדין וטען לחומרה הרבה בה הוא רואה את הרשעותיו של הנקבל. "אני חושב שאין מילים לתאר. חשכו עיניי כשאני קראתי את זה, אני חושב שמדובר כאן במרפאת שיניים במדינת ישראל שאמורה לפעול לפי הסטנדרטים המקובלים, אבל אנחנו רואים שאין כאן סטריליזציה, עיקור לקוי, מכשירים מלוכלכים. זה פשוט מזעזע".

בהמשך ביקש להקיש מהחלטה של כבוד השופט זיילר ז"ל לעניין רוקח שלא שמר בקירור תרופות ולא עמד בכל הקריטריונים והנורמות של מקצוע הרוקחות. "אין ביכולתו של צרכן התרופות- ואני אומר, הצרכן שמגיע לרופא שיניים לעמוד על המשמר ולוודא שהסיכונים הללו או הסיכונים האחרים לא דבקו בתרופות הספציפיות אותן הוא רוכש." מי שמגיע ומבקש שיטפלו בו, אתה לא הולך ובודק שיש סטריליזציה במכשירים. אתה לא הולך ובודק שאין כאן שאריות של משהו אחר, של איזה חומר אחר בכלים של רופא השיניים. כלומר אתה מגיע למרפאת שיניים אתה מצפה שהוא יעמוד בכל הדרישות של משרד הבריאות. אתה מצפה ממנו שהוא יעשה סטריליזציה כמו שצריך, שכל הצילומים ישמרו כמו שצריך. אלו הציפיות של הציבור מהמקצוע, מאנשי המקצוע. אתה מגיע וזה לא המצב. אני חושב שזה חמור מאוד ואני חושב שזה נוגע לעצם העיסוק של רופאי השיניים. אני חושב שיש סכנה מהישנות המקרה בהחלט אפשר להגיד שמהתנהלותו של הנקבל, הוא לא מבין את עומק הבעיה לדעתי אין ספק שהוא לא הפנים את הלקח ועלול לחזור על אותם המעשים.

ב'כ הנקבל המשיך וטען כי הוועדה חייבת לשלוח מסר לכל רופאי השיניים שמעשים כאלה אינם מקובלים במקצוע. כל רופא שיניים חייב לפעול בהתאם לכללים וההנחיות המקצועיות.

העבירות שעבר הנקבל מכתימות את שם המקצוע. רופאי השיניים אמונים על בריאות הציבור והמעשים של הנקבל עושים את בריאות הפצינטיים שלו הפקר. יש גם את נושא של אמון הציבור במקצוע. פצינט שמגיע למרפאה עליו להיות סמוך ובטוח שהטיפול אותו הוא מקבל לא יהווה סכנה לבריאותו כתוצאה מרשלנות של רופא השיניים. העבירות שעבר הנקבל הן מעילה

חמורה באמון שניתן בו. הישנות המקרים האלה וחדירתם לתודעה הציבורית יכולים להעמיד בצל חשד את כל העוסקים במקצוע.

ב'כ הקובל ציין שלושה מקרים בהם התקבלה החלטה לביטול רישיון של רוקחים שלא שיתפו פעולה עם רשויות הבריאות. (ד"ר שלום כהן, ד"ר דייב קיסר, ד"ר יעל גולדמן). אמנם המקרה שלפנינו אינו דומה, כאן יש שיתוף פעולה אבל יש גם אלמנט של אי שיתוף פעולה- ניסיון לא לתת תיקים לבדיקה.

אנחנו חושבים שבעצם מדובר כאן על רופא שיניים שקיבל את רישיונו ב-1986, לפני שהיו מבחני רישוי במדינת ישראל. אנחנו מצידינו, אני חושב שהאידיאל היה לבקש מהנקבל לעבור מבחני רישוי, לעשות את הקורס, כדי להיות בטוח שאכן רופא השיניים יש לו את הידע, יש לו את המהימנות כדי להיות בסטנדרט המקובל בישראל.

אני חושב שזה היה אידיאלי, אבל זה בעצם דורש ביטול רישיונו וזה מאוד דרסטי. לכן אנחנו חשבנו ושקלנו שבמידה ויש נכונות מצד הנקבל לעבור את המבחנים, לעבור את הקורסים, לעבור את ההשתלמויות בקשר לכל מה שנדרש לקראת מבחן הרישוי, ואם הוא יעבור את מבחן הרישוי בהצלחה, אנחנו בהחלט נקח את זה בחשבון ואנחנו מוכנים להסתפק אפילו בנזיפה. אם הנקבל לא מוכן לעבור את המסלול הזה, אנחנו מבקשים התליית רישיונו לשנתיים כדי שבמשך השנתיים האלו הוא ירכוש את הידע ואת המיומנות שחסרה לו.

5. טיעוני ב'כ הנקבל:

ב'כ הנקבל פתח את דבריו באירוע שקרה לו כשהכיר את הנקבל. אני ייצגתי אישה נכה מטירת הכרמל שנפגעה בתאונת עבודה פגיעה בכתף לא בשיניים. היא סיפרה לי, תוך כדי טיפול, על הבעיות שיש לה בשיניים. היא סיפרה לי מאוחר יותר שרופא בטירת הכרמל, ד"ר מרעי (הנקבל) טיפל בה, בשיניה, ללא תמורה. שאלתי אותה איך היא הגיעה אליו, היא סיפרה לי שמהיכרות בטירת הכרמל מאדם אחר, שהוא אדם קשה יום, גם בו הוא טיפל ללא תמורה למעט עלות החומרים של הטיפול.

הנקבל הוא גומל חסדים ומטפל באנשים ללא תמורה, באנשים נזקקים באיזור שלו בטירת הכרמל שזה איזור עם בעיות כלכליות לא מבוטלות. אני נמצא כאן היום כשאני מופיע ללא קבלת תמורה בגלל שמצבו הכלכלי הוא קשה.

הנקבל מגיש אסופת מכתבי המלצה מסומנת כנ/2. המכנה המשותף לכל האישומים, לכל הכרעת הדין היא שאין קביעה שהוא גרם נזק למטופל כל שהוא, יש התנהגות שאינה הולמת. אנחנו מדברים על פגמים מסוימים שנפלו שאני לא מקל ראש בהן. יש כאן תלונות מלפני שנים רבות. יש כאן תלונה משנת 2005. יש כאן ביקורת שעשה הרופא המחוזי בשנת 2007 ויש כאן קובלנה שהוגשה ב-2010. הדבר מעמיד בסימן שאלה עד כמה המדינה רואה את מעשיו כחמורים. דבר נוסף הוא, האם אין בעובדה הזו שבמשך שנים רבות אדם, תלוי מעליו העניין הזה הנושא של האישום הזה, האישומים החמורים האלה שאחרי כן התברר שאין בהם ממש לפחות בכל הקשור לגרימת נזק למטופלים. ב'כ הנקבל ציטט מפסק דין שניתן בשנת 2007 עקאל עקאל ע"ש 5013/06 מפי כבוד השופטת מוסייה ארד נשיאת בית המשפט המחוזי, היא אומרת שהגשת קובלנה שנים לאחר המועד שבו בוצעו עבירות המשמעת ושנים לאחר שנתקבלו אצל משרד הבריאות התלונות כלפי המערער, לא רק מקשה על בירור הקובלנה ועשויה במקרים מסוימים להפחית מן האובייקטיביות של הענישה המשמעית, אלא גם פוגעת כשלעצמה בנקבל השרוי לאורך כל אותה תקופה באי וודאות באשר לגורלו המקצועי. פגיעה זו בנקבל יש לקחת בחשבון לעניין חומרת העונש בעת הטלת עונש משמעתי על הנקבל.

אינני יודע מאין נובעת התחזית הפסימית כל כך של חברי כפי שהוא ציין. מדובר על רופא שיניים משנת 1985. למיטב זכרוני אין לו שום עבירה משמעטית קודמת למעט כתב הקובלנה הנוכחי. לא הורשע בעבר בכל עבירה שהיא. טיפל באלפי אנשים לשביעות רצונם. מדוע יש להניח שלא הפיק לקחים מהמקרה הנוכחי. אני מודיע לכבודכם לאחר שבררתי את עניין איתו, בהחלט הוא הפיק לקחים. הלקחים הופקו.

הוא לא הואשם בכך שהוא אינו יודע רפואה. מאין חברי בא וטוען שהאיש צריך לעבור השתלמויות ברפואה. הוא לא הקפיד על דברים מסוימים שאנחנו לא מקלים בהם ראש והוא הפיק את מלוא הלקחים מהעניין הזה. הפקת הלקחים הייתה במישור הסטריליות של המכשירים וגם במישור של העסקת סייעת. כל הדברים הוא עשה. מדוע יש צורך עכשיו שהוא ילמד שנתיים. מישהו קבע שהוא לא רופא מיומן? ולא רופא כשיר? , אני לא רואה לכך שום הצדקה.

ב'כ הנקבל המשיך וטען כי זה לא סוג הענישה במקרים דומים. כאשר מדובר בפרט בעבירות שהן לא עברות תוצאתיות כלומר שלא גרם נזק למטפל, או בהרשעה בעבירות של התנהגות שאינה הולמת הענישה על עבירות אלו היא בדרך כלל התראה או נזיפה.

אין טענה שהנקבל לא שיתף פעולה. הוא שיתף פעולה בצורה מלאה. נתן לבדוק את המכשירים ושיתף פעולה בכל האופנים האפשריים.

בהמשך דבריו טען הנקבל לעניין אכיפה סלקטיבית בהעמדתו לדין של הנקבל. לדבריו קרא לאחרונה והסתבר לו שלמשל בשנת 2010 נעשה דוח ע"י משרד הבריאות ובוצעה בדיקה מדגמית ב- 624 מרפאות שיניים ברחבי הארץ ע"י המחלקה לבריאות השן במשרד הבריאות. היו שם ליקויים ב-11% מהמרפאות. לא רק מרפאות פרטיות אלא גם מרפאות של קופת חולים ושל גופים אחרים מסחריים. גם ליקויים בתחום של הסטריליות וגם בתחום של אי העסקת סייעות ב-8% מהמרפאות. האם הרופאים האלה הועמדו לדין? אני לא חושב. למה דווקא ד"ר מרעי נטפלו אליו? כל האיזור שלו, הוא מכיר את רופאי השיניים, אף אחד לא מעסיק סייעת. אגב, הוא לא העסיק סייעת בעבר לא מתוך זלזול חלילה לא במקצוע ולא בדאגה למטופלים אלא פשוט המצב הכלכלי שלו היה לא טוב שהוא לא היה מסוגל להעסיק סייעת. כיום הוא צמצם את היקף עבודתו כדי שיוכל להעסיק, והוא מעסיק סייעת ודואג לכל ההיבטים האחרים.

אדם שאין לו עבר בתחום המשמעותי שהוא מטפל באנשים לשביעות רצונם, ואם נפלו כשלים שאנחנו לא מקלים בהם ראש, הנקבל לא מקל בהם ראש, הופקו לקחים הנדרשים והיום הדברים הם כתקנם והוא מוכן לכל ביקורת שתעשה. ב'כ הנקבל ציין כי הנקבל מפרנס יחיד של משפחתו.

ב'כ הנקבל מבקש להסתפק באמצעי משמעת של התראה.

דברי הנקבל :

הנקבל אמר שהוא המפרנס היחידי במשפחה, יש לו בן סטודנט בארה"ב, יש לו בת סטודנטית בטכניון בחיפה והוא היחיד שמשלם עבורם את שכ"ל. אשתו אינה עובדת. הנקבל ציין שהוא עוזר להרבה אנשים גם ללא תשלום.

6. דיון והמלצה:

הוועדה בבואה להחליט אלו אמצעי ענישה הולמים יש להטיל על הנקבל בהקשר לעובדות ולעבירות בהן הורשע כאמור בהכרעת הדין מצאה לנכון לאבחן בין שני סוגי ליקויים שנמצאו בהתנהגותו של הנקבל המהווים עבירות לפי סעיף 45(1) ו-45(3) לפקודה.

האחד - ליקויים שנמצאו בטיפול הרפואי בפועל שעשה הנקבל בשני מקרים במתלוננת **א** בהן הורשע בעבירה לפי סעיף 45(1) לפקודה. **השני** - ליקויים מנהליים, רפואיים שנמצאו בתשעה מקרים שכללו אי מילוי הוראות ונהלים וסירוב לשתף פעולה לבדיקת תלונה, שנמצאו במהלך ביקורת שנערכה במרפאתו של הנקבל- בהן הורשע בעבירות ע"פ סעיף 45(1) לפקודה ומקרה אחד הורשע גם ע"פ סעיף 45(3) לפקודה לפיו נמצא כי עבד ללא סייעת (בתלונה של **ב**).

במישור הטיפולי - זוכה הנקבל משלושה אירועים, ובשני אירועים הנ"ל בהם הורשע לפי סעיף 45(1) לפקודה, זוכה מעבירה לפי סעיף 45(3) לפקודה כמו כן זוכה במישור הטיפולי בתלונה של **ב** משלושה אירועים.

במישור המנהלי - הנקבל זוכה מתשעה פרטי אישום מעבירה על סעיף 45(3) לפקודה.

אכיפה בררנית:

הוועדה דוחה את טענת ב'כ הנקבל בסיכומיו בעמוד 10 לפרוטוקול מיום 24.04.2013 לעניין טענתו לאכיפה בררנית בהעמדתו לדין של הנקבל.

במספר פסקי דין נדונה שאלת האכיפה הבררנית:

"רשות מקומית מבקשת לאכוף את החוק נהנית כמו כל רשות מנהלית מחזקת החוקיות. מי שמעלה נגד החלטת הרשות טענה של אכיפה בררנית ולכן הוא מבקש לפסול את ההחלטה, עליו הנטל להפריך חזקה זו. הדעת נותנת כי רק במקרים נדירים ניתן יהיה להפריך את החזקה ולהוכיח אכיפה בררנית. ראשית הדעת נותנת כי בדרך כלל רשות מנהלית שיש לה סמכות לאכוף את החוק, תפעיל את הסמכות על יסוד שיקולים ענייניים לאור מטרת החוק. שנית גם במקרה שבו קיים חדש בגין אכיפה בררנית, בדרך כלל קיים קושי להוכיח כי הרשות המנהלית הפעילה את הסמכות לאכוף את החוק על יסוד שיקול זר או על הסגת מטרה פסולה. אולם במקרה הנדיר שבו ניתן להוכיח אכיפה בררנית מן הראוי שתהיה לכך נפקות משפטית" (בג"ץ 6396/96 זקין נגד עריית באר שבע).

בפסק דין נוסף בעניין זה נאמר:

"הטעם הראשון הוא שהנטל להוכחת אכיפה סלקטיבית מונח לפתח הטוען לו. אכן רשות מנהלית המבקשת לאכוף את החוק נהנית כמו כל רשות מנהלית מחזקת החוקיות. מי שמעלה נגד החלטת הרשות טענה של אכיפה בררנית, לכן הוא מבקש לפסול את ההחלטה, עליו הנטל להפריך חזקה זו".

בהקשר זה נפסק כי על הטוען טענת אכיפת סלקטיבית לבסס כי ננקטה אכיפה שונה מתוך שרירות או מתוך מטרה פסולה. "הקביעה לפיה התנהלות של רשות פלונית היא מפלה אינה אך קביעה עובדתית הנסמכת על השוואת נתונים...אכיפה חלקית או מדגמית היא, לעיתים, כורח המציאות, לרשויות המנהל תקציב מוגבל לאכיפת המדיניות המותווית. על כן, מדיניות אכיפה שונה מחברה לחברה כשלעצמה אינה מהווה אפליה...תהא זו אפליה אם ננקטת אכיפה שונה מתוך שרירות או מתוך מטרה פסולה" (ע"א 1081/00 אבנעל חברה להפצה בע"מ נגד מדינת ישראל).

בענייננו הנקבל ציין בפני הוועדה נתונים סטטיסטים בלבד בלא שהביא כל הוכחות קונקרטיות מעשיות לאפליית מרשו בעניין העמדתו לדין.

לאחר עיון ושיקול הוועדה לא מצאה הצדקה לקבל טיעון זה.

הוועדה מתייחסת בחומרה להתנהגותו של הנקבל במקרים בהם הורשע בטיפול במטופלת [REDACTED]

העבירות במישור המנהלי רפואי הן רבות יותר, חמורות יותר ומשקלן כבד יותר כאשר בכולן הורשע הנקבל בהתנהגות שאינה הולמת למעט מקרה אחד בו הורשע גם ברשלנות חמורה מאחר ונמצא כעובד ללא סייעת.

הוועדה רואה בחומרה רבה את סירובו לשתף פעולה בביקורת שערכה ד"ר יונה ורבה במרפאתו של הנקבל, את סירובו להגיב על התלונה או לאפשר בדיקת תיקו הרפואי של המטופל [REDACTED] ואת סירובו לקבל חומר שנשלח אליו על מנת לבדוק תלונה בעניינה של המטופלת [REDACTED]. התנהגותו של הנקבל בהימנעותו ובסירובו לשתף פעולה עם רשויות הבריאות עלולה לפגוע במערכת המפקחת שבמשרד הבריאות ובכושרה ליישם את זכויות המטופלים לטיפול רפואי נאות.

חומרה יתרה רואה הוועדה בממצאים שהתגלו בביקורת שנערכה במרפאתו של הנקבל. הממצאים מצביעים על התנערות ממילוי אחר הוראות עקרוניות ומהותיות המהווים אבן מוסד בתפעול מרפאת השיניים. הממצאים מעידים על רמת טיפול ירודה הן מבחינת הרמה המקצועית והן מבחינת הרמה ההיגיינית הנדרשת לטיפול בחולים. העדר של כל אלה עלולים לפגוע בבריאות המטופלים.

תכלית אמצעי המשמעת:

הוועדה בבואה להטיל אמצעי משמעת עליה לבחון האם יש בהן כדי לשרת את התכלית לשמה הם נועדו. הדין המשמעתני בכללו לא נועד להעניש את הרופא שעבר עבירות משמעת. בעש"מ 5282/98 מ'י.נ.תמר כתב נאמר: "בדין המשמעתני אמצעי המשמעת אמור לשמש אמצעי מניעה יותר מאשר אמצעי ענישה". בעש"מ 3666/06 אחמד חסאן נ.נציבות שירות המדינה אומרת כבוד השופט פורקצ'ה- "מטרת הדין המשמעתני אינה מכוונת להענשת העובד היא נועדה להגן על

השירות הציבורי מבחינת רמת תפקודו מההיבט השמירה על דמותו ותדמיתו בעיני הציבור... וכן הרתעת שאר עובדי השירות הציבורי".

מחד, שקלה הוועדה לחומרה את העבירות בהן הורשע כאמור לעיל. הוועדה סבורה שהתנהגותו מהווה זלזול במערכת הבריאות פוגעת בשלום הציבור ובלתי ראויה. יחד עם זאת אין התנהגותו מגעת כדי חומרה המצדיקה התליית רישונו לשנתיים. חומרת ענישה זו מיועדת למקרים קשים הקשורים בהרשעה בפלילים או ברשלנות חמורה הגורמת תוצאות קשות בטיפול בחולה, דבר שאין כאן בעניין שהובא להכרעתנו.

מאידך, לקחה בחשבון לקולא את זיכוי במספר ניכר בסעיפי הקובלנה, את עברו הנקי, את האמור במכתבי הערכה שקיבל מחולים המעידים על טיפול מקצועי, אדיב, מסור ולעיתים אף טיפול ללא תמורה וכן את חלוף זמן ניכר מעת קרות המקרים בהם נידון וכן את מצבו הכלכלי והמשפחתי ועל כך שהפיק לקחים ותקן את הליקויים שנמצאו במרפאתו.

לוועדה אין סמכות ואין גם אפשרות ע"פ פקודת רופאי השיניים לשקול את הצעת ב"כ הקובל להתנות את אמצעי המשמעת בכך שאם יסכים לעבור את מבחני הרישוי בהצלחה תהיה התביעה מוכנה להסתפק בנזיפה ואם לא יסכים תבקש התביעה לפסוק לו התליית רישיון לשנתיים. דרך פעולה זו אינה ניתנת ליישום משפטית, אינה מקובלת עקרונית על הוועדה, מה גם שההצעה נדחתה ע"י ב"כ הנקבל.

לאחר ששמענו את טיעוני הצדדים ולאור השיקולים אותם פרסנו לעיל אנו ממליצים בפני כבוד השר להתלות את רישונו של הנקבל לתקופה של ארבעה חודשיים.

ד"ר תרצה רמון, יו"ר

ד"ר חגי סלוצקי, חבר

יגאל חיות, עו"ד

נציג היועמ"ש לממשלה

השירות הציבורי מבחינת רמת תפקודו מההיבט השמירה על דמותו ותדמיתו בעיני הציבור... וכן הרתעת שאר עובדי השירות הציבורי".

מחד, שקלה הוועדה לחומרה את העבירות בהן הורשע כאמור לעיל. הוועדה סבורה שהתנהגותו מהווה זלזול במערכת הבריאות פוגעת בשלום הציבור ובלתי ראויה. יחד עם זאת אין התנהגותו מגעת כדי חומרה המצדיקה התליית רישיונו לשנתיים. חומרת ענישה זו מיועדת למקרים קשים הקשורים בהרשעה בפלילים או ברשלנות חמורה הגורמת תוצאות קשות בטיפול בחולה, דבר שאין כאן בעניין שהובא להכרעתנו.

מאידך, לקחה בחשבון לקולא את זיכוי במספר ניכר בסעיפי הקובלנה, את עברו הנקי, את האמור במכתבי הערכה שקיבל מחולים המעידים על טיפול מקצועי, אדיב, מסור ולעיתים אף טיפול ללא תמורה וכן את חלוף זמן ניכר מעת קרות המקרים בהם נידון וכן את מצבו הכלכלי והמשפחתי ועל כך שהפיק לקחים ותקן את הליקויים שנמצאו במרפאתו.

לוועדה אין סמכות ואין גם אפשרות ע"פ פקודת רופאי השיניים לשקול את הצעת ב"כ הקובל להתנות את אמצעי המשמעת בכך שאם יסכים לעבור את מבחני הרישוי בהצלחה תהיה התביעה מוכנה להסתפק בחיפה ואם לא יסכים תבקש התביעה לפסוק לו התליית רישיון לשנתיים. דרך פעולה זו אינה ניתנת ליישום משפטית, אינה מקובלת עקרונית על הוועדה, מה גם שההצעה נדחתה ע"י ב"כ הנקבל.

לאחר ששמענו את טיעוני הצדדים ולאור השיקולים אותם פרסנו לעיל אנו ממליצים בפני כבוד השר להתלות את רישיונו של הנקבל לתקופה של ארבעה חודשיים.

יגאל חיים, עו"ד
נציג היועמ"ש לממשלה

ד"ר חגי סלוצקי, חבר

ד"ר תירצה רמון, יו"ר

השירות הציבורי מבחינת רמת תפקודו מההיבט השמירה על דמותו ותדמיתו בעיני הציבור...וכן הרתעת שאר עובדי השירות הציבורי".

מחד, שקלה הוועדה לחומרה את העבירות בהן הורשע כאמור לעיל. הוועדה סבורה שהתנהגותו מהווה זלזול במערכת הבריאות פוגעת בשלום הציבור ובלתי ראויה. יחד עם זאת אין התנהגותו מגעת כדי חומרה המצדיקה התליית רישונו לשנתיים. חומרת ענישה זו מיועדת למקרים קשים הקשורים בהרשעה בפלילים או ברשלנות חמורה הגורמת תוצאות קשות בטיפול בחולה, דבר שאין כאן בעניין שהובא להכרעתנו.

מאידך, לקחה בחשבון לקולא את זיכוי במספר ניכר בסעיפי הקובלנה, את עברו הנקי, את האמור במכתבי הערכה שקיבל מחולים המעידים על טיפול מקצועי, אדיב, מסור ולעיתים אף טיפול ללא תמורה וכן את חלוף זמן ניכר מעת קרות המקרים בהם נידון וכן את מצבו הכלכלי והמשפחתי ועל כך שהפיק לקחים ותקן את הליקויים שנמצאו במרפאתו.

לוועדה אין סמכות ואין גם אפשרות ע"פ פקודת רופאי השיניים לשקול את הצעת ב'כ הקובל להתנות את אמצעי המשמעת בכך שאם יסכים לעבור את מבחני הרישוי בהצלחה תהיה התביעה מוכנה להסתפק בניזיפה ואם לא יסכים תבקש התביעה לפסוק לו התליית רישיון לשנתיים. דרך פעולה זו אינה ניתנת ליישום משפטית, אינה מקובלת עקרונית על הוועדה, מה גם שההצעה נדחתה ע"י ב'כ הנקבל.

לאחר ששמענו את טיעוני הצדדים ולאור השיקולים אותם פרסנו לעיל אנו ממליצים בפני כבוד השר להתלות את רישונו של הנקבל לתקופה של ארבעה חודשיים.

_____
יגאל חיות, עו"ד
נציג היועמ"ש לממשלה

_____
ד"ר חגי סלוצקי, חבר

_____
ד"ר תרצה רמון, יו"ר